

РЕШЕНИЕ

№ 2463

гр. София, 11.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 03.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11147** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/, вр. с чл.27, ал.1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове. Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [община], З. промишлена зона - двор на [фирма], представлявано от Х. В., със съдебен адрес: гр. В.Т., [улица], ет. 2, чрез адв. И. В. М.-Г., срещу Решение за верификация на постъпило искане за междинно плащане с рег. № BG05M9OP001-1.008-0236/11 от 01.10. 2018 г. на заместник-министър и Ръководител на УО на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 -2020 г., в частта по т. 2 на същото, в която не са верифицирани разходи в размер на 26790 (двадесет и шест хиляди седемстотин и деветдесет) лева, по бюджетно перо 3.1. представляващи „Разходи за специализирана софтуерна система за управление на човешките ресурси, необходима за изпълнението на Дейност № 1 по проекта - „Разработване и въвеждане на системи за оптимизация организацията на труда, управление и развитие на човешките ресурси“, както и частта, в която не са верифицирани разходи в размер на 27 490.00лв. (двадесет и седем хиляди четиристотин и деветдесет) лева, разходи за внедряване на система за контрол на достъпа и работното време на служителите, необходима за изпълнението на част (четвърта) от Дейност № 1 по проекта - „Разработване и въвеждане на системи за оптимизация организацията на труда, управление и развитие на човешките ресурси“. Жалбоподателят в жалбата си и в съдебно заседание, чрез процесуалния си

представител, както и в писмена молба – становище, твърди незаконосъобразност на оспореното решение, поради противоречие с материалния закон - основание за отмяна по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Твърди се, че не са налице основания за неизвършването на верификация, тъй като не са осъществени твърдените нарушения, поради което не е налице нередност. В подкрепа на поддържаните тези в жалбата е посочена съдебна практика в тази насока. Сочни, че неправилно и напълно несъобразени с фактите по преписката, са изводите на административния орган за липса на уеб формуляр за кандидатстване, мобилна версия на системата, интегриран модел за самообслужване на ръководителите и интегриран модел за самообслужване на служителите и ръководителите. Сочни, че системата е достъпна през интернет като облачна услуга. Налице са и доказателства, че услугите реално са извършени. С оглед на изложеното моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания акт. Претендира разноски по делото.

Ответникът по делото – Заместник- министър и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. при Министерство на регионалното развитие и благоустройство, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, като неоснователна по подробни доводи изложени в представените по делото писмено становище. Претендира присъждането на разноски по делото и прави възражение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не ангажира становище по същество на жалбата.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори между страните по делото, че между Министерство на регионалното развитие и благоустройството и жалбоподателят е сключен административен договор № BG05M9OP001-1.008-0236-C01 "Д. и безопасни условия на труд в [фирма]" по процедура "Д. и безопасни условия на труд" към Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси" 2014-2020.

Съобразно сключеният договор за безвъзмездна финансова помощ и залегналите в него задължения, жалбоподателят в изпълнение на Дейност 1 от проект „Разработване и въвеждане на системи за оптимизация организацията на труда, управление и развитие на човешките ресурси“, в качеството му на бенефициент е провел процедура за избор на изпълнител чрез публикуване на публична покана по реда на ПМС № 160 на МС от 01.07.2016 г. за определяне правилата за разглеждане и оценяване на оферти и сключването на договорите в процедурата за избор с публична покана от бенефициенти за безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

Публична покана № 4 от 22.12.2017 г. е приложима за всяка една от обособените 4 позиции по договора, като част нея са и приложени съответните Технически спецификации, в случая за спорните - Обособена позиция № 3 – „Внедряване на софтуер за управление на човешките ресурси“ и № 4- „Внедряване на система за контрол на достъпа и електронно управление на работния процес“.

Въз основа на проведената процедура жалбоподателят сключил Договор от 17.01.2018 г. с изпълнител [фирма], с предмет: „Извършване на внедряване на софтуер за управление на човешките ресурси във връзка с изпълнението на проект №

BG05M9OPOO1-1.008-0236-C01 "Д. и безопасни условия на труд в [фирма]" по процедура "Д. и безопасни условия на труд" към Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси" 2014-2020.

В раздел III- Начин на плащане от Договор от 17.01.2018 г. са предвидени условията при които се извършват плащанията по сключения административен договор, в т.ч. авансови и окончателни.

Чрез Информационната система за управление и наблюдение на средствата от ЕС в България 2020 е постъпило искане за плащане № 3 (междинно) от бенефициента по посоченият по-горе договор за предоставяне на БФП, като искането е било за отчетен период 10.11.2017 г. до 05.06.2018 г. по проект № BG05M9OPOO1-1.008-0236-C01 "Д. и безопасни условия на труд в [фирма]" по процедура "Д. и безопасни условия на труд" към Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси" 2014-2020.

Във връзка постъпилото от бенефициента искане за плащане № 3 (междинно), управляващият орган е извършил проверка на място, при която било установено, че по отношение на внедряването на софтуерна система за управление на човешките ресурси и внедряване на системата за контрол на достъпа и работното време на служителите, приетата от бенефициента работа от фирмата изпълнител не съответства на описаното в приемо-предавателни протоколи от 18.01.2018 г. и 15.01.2018 г. и с оглед на което и на основание чл. 62, ал. 1, във вр. ал. 3 от ЗУСЕСИФ е издадено оспореното в настоящото производство Решение за верификация на постъпило искане за междинно плащане с рег. № BG05M9OP001-1.008-0236/11 от 01.10.2018 г. на заместник-министър и Ръководител на УО на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 -2020 г., с което в частта по т. 2 /предмет на оспорване в настоящото производство/ на същото, не са верифицирани разходи в размер на 26790 (двадесет и шест хиляди седемстотин и деветдесет) лева, представляващи разходи за внедряване на софтуерна система за управление на човешките ресурси, необходима за изпълнението на част (трета) от Дейност № 1 по проекта - „Разработване и въвеждане на системи за оптимизация организацията на труда, управление и развитие на човешките ресурси" и в която не са верифицирани разходи в размер на 27 490.00лв. (двадесет и седем хиляди четиристотин и деветдесет) лева, разходи за внедряване на система за контрол на достъпа и работното време на служителите, необходима за изпълнението на част (четвърта) от Дейност № 1 по проекта - „Разработване и въвеждане на системи за оптимизация организацията на труда, управление и развитие на човешките ресурси".

В хода на настоящото съдебно производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства, част от административната преписка/ черен класьор/.

По делото е изслушано и прието от съда, като неоспорено от страните заключението на вещо лице по допуснатата съдебно-техническа експертиза. Вещото лице след извършване на проверка на представените по делото документи, както и в офиса на Ню А. Консулт“, която е разработчик на програмата и към която фирма го препратил управителя на дружеството жалбоподател, е дало отговор на поставените му въпроси.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, за който е предвидено в чл.27 ал.1, във връзка с чл.73, ал.4 от ЗУСЕСИФ, че подлежи на обжалване пред съд. С оспорения административен акт пряко са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя. Административният акт е връчен на

жалбоподателя на 01.10.2018г., жалбата е депозирана в АССГ в преклузивния 14-дневен срок по чл.149 ал.1 от АПК и същата е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

По валидността на акта:

Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. II от ЗУСЕСИФ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая ръководител на управляващия орган е министърът на труда и социалната политика, който със Заповед № РД-02-268/04.04.2018 г. / л.13 от делото/, на основание чл. 25, ал.4 от Закона за администрацията, чл.4, т.7 и чл.29 от Устройствения правилник на министерството на труда и социалната политика, е възложил функциите на ръководител на управляващ орган на Оперативна програм „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 г. на зам. министър на труда и социалната политика – З. Р. /подписала процесното решение/. Делегирането на посочените правомощия е допустимо, съгласно чл. 4, т.7 и чл.29 от Устройствения правилник на МТСП и чл. 9, ал. 5, предложение последно от ЗУСЕСИФ. Следователно оспореният акт е издаден от компетентен орган.

С оглед на това съдът счита, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Оспореният административен акт на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 г. е издаден в изискуемата от закона писмена форма, като съдържа фактически и правни основания за издаването му с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

В случая не се установява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, допуснати в хода на производството в което не са верифицирани съответните разход и които да са довели до незаконосъобразност на оспореното решение.

Производството е образувано въз основа на междинно искане за плащане № 3 по сключения административен договор от № BG05M9OPOO1-1.008-0236-C01 "Д. и безопасни условия на труд в [фирма]" по процедура "Д. и безопасни условия на труд" към Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси" 2014-2020. Въпреки, че бенефициентът по посочения договор не е уведомен, че е налице процедура по чл. 62, ал.3 от ЗУСЕСИФ и не му е била предоставена възможност да направи бележки, възражения и представянето на писмени доказателства в предвидения по 63, ал. 2 от ЗУСЕСИФ срок, настоящият съдебен състав намира, че това обстоятелство не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като установените правила на ЗУСЕСИФ, по отношение на производството по верифициране на разходи, не възвещават задължение за УО да определя срок за възражения и представяне на допълнителни доказателства. Разпоредбата на чл. 63 от ЗУСЕСИФ не съдържа императивно правило, а възможност на УО, по негова преценка да изисква допълнително представяне на документи и разяснения във връзка с искането, като това е негово право, а не задължение.

На следващо място в тази връзка следва да бъде отчетено и обстоятелството, че правото на защита на жалбоподателя не е нарушено, тъй като то е било надлежно

упражнено по съдебен ред срещу Решение за верификация на постъпило искане за междинно плащане с рег. № BG05M9OP001-1.008-0236/11 от 01.10. 2018 г. В хода на съдебното производство жалбоподателя има възможността да направи всички възражения и да ангажира доказателствата с които разполага и не са били събрани в хода на административното производство.

Съдът не установява и нарушение на материалния закон пи издаването на решението в оспорваната му част.

Уредбата на плащанията, верифицирането и сертифицирането на разходи е включена в чл. 60 - чл. 68 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни фондове. Съобразно посочените норми междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Съгласно чл. 62, ал. 3 ЗУСЕСИФ управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо.

Общите условия и допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ. В чл. 57, ал. 1 ЗУСЕСИФ конкретно са изброени условията за допустимост на разходи и същите са общовалидни за всички оперативни програми, като в т. 4 на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕСИФ е предвидено, че разходите се считат за допустими, ако са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Така посоченото условие следва да е налице едновременно с останалите изисквания на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕСИФ.

Разпоредбата на чл. 57, ал. 1 ЗУСЕСИФ определя кои разходи са допустими, а съгласно точка 3 от посочената норма, допустими са разходите за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности.

В конкретния случай видно от представените доказателства по делото безспорно се установява, че административният орган е извършил проверка на място като в контролния лист от проверката изрично е посочено, че е налице разлика между приетата от бенефициената работа/услуги по приемно-предавателен протокол с фирмата изпълнител и реално извършената от това дружество такава. Безспорно се установява, че въведените в софтуерната система за управление на човешките ресурси данни за служителите са непълни и същата не се използва по същество. Налице е несъответствие между подписаните приемно-предавателни протоколи със фирмата изпълнител [фирма], като не са налични описаните уеб формуляри за кандидатстване, мобилна версия на системата, интегриран модул за самообслужване на служителите и ръководителите, където те през уеб интерфейс имат достъп до информацията на своите подчинени, интегриран модул за самообслужване на служителите и ръководителите, през който да се подават и одобряват заявките за отпуск. По отношение на системата за контрол на достъпа и работното време на служителите е установена липса на автоматичен интерфейс между нея и системата за управление на човешките ресурси, съгласно подписания приемно-предвателен протокол, а данните се експортират през Excel и се въвеждат ръчно от оператор.Цялата информация касаеща двете системи не е налична при бенефициента, като системата е достъпна през интернет като облачна услуга и липсва информация за вида и базата данни и отговорността на изпълнителя.Следва да се отбележи, че контролният лист от проверката е подписан от представляващия дружеството жалбоподател без от негова

страна да са въведени някакви забележки и възражения по констатациите в тази част. Доказателства които да оборят изводите на административния орган не бяха представени от жалбоподателя в настоящото съдебно производство. Тези изводи не бяха опровергани и от приетото по делото заключение по СКЕ. Действително вещото лице е посочило в заключението си, че софтуерът за управление на човешките ресурси и софтуерът касаещ контрола на достъпа и работното време отговарят на описанието в техническото задание. Но в проведеното на 03.06.2019 г. открито съдебно заседание вещото лице изрично е посочило, че достъпа до софтуерната система е предоставен от фирма „Ню А. Консулт“, която е разработчик на програмата и към която фирма го препратил управителя на дружеството жалбоподател. Т.е проверката е извършена при друго дружество което не фигурира в документацията на бенифициента по изпълнение на задълженията по Договора за БФП. Вещото лице не може да каже дали тези модули са били налични при бенифициента и са работили по време на извършената проверка от административния орган и при подписването на приемно-предавателните протоколи. Вещото лице също е заявило, че част от модулите не са налични като мобилно приложение, което е част от техническото задание, и че софтуерът е един, а не два, както би следвало да бъде с оглед на проведените две публични покани, съответно с различен предмет и цели, въпреки, че фирмата която е избарана е една и съща.

С оглед на горното правилно УО е приел, че не са налице предпоставките на чл.57, ал.1, т.3 от ЗУСЕСИФ, претендираните разходи са недопустими и не са налице основание за верифициране на същите. Оспореното решение е издадено и в корелация с целта на ЗУСЕСИФ, като в случая УО ОПРЧР 2014-2020 г., не е упражнил правомощията си превратно, а напротив съответно на правилото установено с чл. 2, ал. 1 от с.з., който гласи, че: „средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове се управляват на основа на законността, доброто финансово управление и устойчивото развитие, за гарантиране на тяхната ефективност и ефикасност, чрез партньорство и многостепенно управление, с цел намаляване на административната тежест за бенефициента и при осигуряването на публичност и прозрачност.“

По изложените съображения съдът намира, че Решение за верификация на постъпило искане за междинно плащане с рег. № BG05M9OP001-1.008-0236/11 от 01.10. 2018 г. на заместник-министър и Ръководител на УО на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 -2020 г., в оспорваните му части, е законосъобразно, като издадено при спазване на процесуалните правила и материалния закон и съобразено с целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, разноски се дължат на ответника в съответствие с чл.143 ал.4 от АПК, определено съобразно чл.78, ал.8 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ във вр. с чл.25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [община], 3. промишлена зона - двор на [фирма],представявано от Х. В., срещу Решение за верификация на постъпило искане за междинно плащане с рег. № BG05M9OP001-1.008-0236/11 от 01.10. 2018 г. на заместник-министър и Ръководител на УО на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014 -2020 г., в частта по т. 2 на същото, в която не са верифицирани разходи в размер на 26790 (двадесет и шест хиляди седемстотин и деветдесет) лева,по бюджетно перо 3.1. представляващи“Разходи за специализирана софтуерна система за управление на човешките ресурси, необходима за изпълнението на Дейност № 1 по проекта - „Разработване и въвеждане на системи за оптимизация организацията на труда, управление и развитие на човешките ресурси“, както и частта, в която не са верифицирани разходи в размер на 27 490.00лв. (двадесет и седем хиляди четиристотин и деветдесет) лева, разходи за внедряване на система за контрол на достъпа и работното време на служителите, необходима за изпълнението на част (четвърта) от Дейност № 1 по проекта - „Разработване и въвеждане на системи за оптимизация организацията на труда, управление и развитие на човешките ресурси“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [община], 3. промишлена зона - двор на [фирма],представявано от Х. В., да заплати по сметката на Министерството на труда и социалната политика сумата в размер на 200.00 лв./ двеста лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: